

Végtelen körök

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 28. szám, 2018. július 13.

Gergely Ágnes: A szomjúság ára. Kalligram Kiadó, Budapest, 2018, 278 oldal, 3500 Ft

A kötet címe a sok lehetséges párhuzam közül a szomjúságot emeli ki. A regények szereplőinek egyik közös tapasztalata ez, de a cím egyúttal azt is állítja, hogy ennek a szomjúságnak ára is van, tehát nem pusztán állapotot jelöl, hanem belső kényszert, a szomjúság felvállalásának és oltásának igényét, a szűkös keretek helyett nagyobb távlatok keresését, egyfajta nagyvonalúságot. Ehhez szükségszerűen kapcsolódik a tenger képe, a forrás és a kút vize, a kútásás. „Júliusban, mikor elapad a forrás, az ember ideáll a kőfolyó partjára, és mondogatja: ha szomjas vagyok, itt a víz.” □ mondja Akira *A tolmácsban* (64.), az *Őrizetlenekben* Carlos első mondata Karenhez: „Szomjas vagyok”, melyet Karen megőriz, hiszen a jó mondatokat nem szokta elfelejteni, és ez visszhangzik többször is a regény során, akár csak a szomjoltás és a vészkitűző mint Carlos és Karen kapcsolatának lehetséges meghatározásai.